

"KELEIVIS"
GERIAUSIAS VISUOMENISKAS LAIKRAŠTIS.

Talpina gražiausius aprašymus, moksliskus straipsnius, juokingas apysakas, tinkamas kiekvienam žmogui, kuodaugiau žinių, juokų ir t. t. "Keleivis" išleis kas ketverias, kainu metams \$1.50. Adresuokite: A. Žvingilas, P. O. Box 5532, Boston, Mass.

"KELEIVIS"
Lithuanian Weekly

represents over \$50,000 in circulation in New England States. Best advertising medium. Extra charges for color of Job and Book Printing. All Communications should be addressed to: A. Žvingilas, Post Office Box 5532, Boston, Mass.

No 24

Boston, Mass. Perzelio 11 d. June 1908 m.

Metas IV

IŠ RUSIJOS.

■ **Peterburgas.** Birželio 3 d. — Ido ministeris, Kokovcev, dumoj darodinėjo reikalingumą užtraukimo naujos vidurinės įskolos ant sumos 200,000,000 (dviejų šimtų milijonų) rublių.

100 000,000 sulys jo. Kokovcevo, numonę, turi eiti ant uždengimo 1908 metų neadekliaus, 16,000,000 reikalaujanti badaujančių gub, o 90,000,000 reikalauja ant užpirkimo karškų medžiagų [mat karę už žmones vis dar nesiliauja, patronai ir piroksilynas kasdien reikalingi, o pinigų nėra. Paskola būtina reikalinga]. Šita nauja paskola turi būti dar užtvirtinta pirm užgimimo bindžeto, nes biudžeto komisija turi dar perkratyti ir užgirti kitas paskolas ir įvesti netiesius mokesnius. Ministerio įnešta paskala galėtų išaukt paniką finansuose ir vargiai bus pripažinta.

■ **Helsingfors, Suomija.** — General-gubernatorius Finlandijos, gen. Boekman, įkino būdu negali sutverti naujo kabineto Finlandijos. Žmonės nesutinka ant tokių išlygų, kokias jiems stato caro bernas, Boekman.

Peterburgas. — Ministerija komunikacijos ignoruoja paskalas, buk Rusija ketinanti Amerikoje pirkti reles dėl naujo geležinkelio. Rusijos geležkeliai, kaip raudo, taip ir privatiškų kompanijų yra priversti reles imti tik iš vietinių fabrikų.

Trisdešimt bombų.

■ **Baku, Kaukazaras.** Birželio 4 dieną. — Policija dar rydama kratas, užtiko namuose tulo švedo, vardu Wurtent, didelę sąkrovą įvairių ginklų, sprogstančių medžiagų, amunicijos ir trisdešimt bombų. Gyventojai to namo smarkiai gynėsi, nenorėdami ileisti neprašytų svečių, bet likos apgaletai. Kovojo vienas iš gyventojų žūmus, o patį ir dukrę Wurtent sūnį sužeistos.

Laivyne skandalas.

■ **Peterburgas.** 8 Birželio. — Šiadien bus įnešta į dumą interpeliacija apie netikusį šeiminkavimą laivyno ministerijos administracijos. Visos dumoj partijos, neisikiant nė juodašimčių, yra persitikinę, kad ministerija yra visai netikusi ir, kad būtina turi būti padarytos kokios nors reformos tame atveju.

Vienas iš svarbiausių užmetimų, kurie bus padaryti ministerijai, yra nupirkimas nuo firmos Levis Nixon iš New Yorko dešimties torpe-

dinių laivų su gazoliniais motorais. Tie laivukai niekur nenaudingi. Ministerija teisi- nas tuom, buk ji teipgi žino- jus apie tų laivukų vertę, bet pirkto juos todėl, kad jų ne- nupirktų japoniečiai (turbūt ne dėl to, kad japoniečiai ne nupirktų supuvusių daiktų, bet dėl to, kad užmokėdami už paleikis ir supuvusius laivus, kaip už naujus, gavo gerą kišį.)

Beto da išsiaiškino, kad naujojo šarvuotio, „Rurik“, greitumas yra daug mažesnis, negu kitų, to paties tipo laivų. Toliaus užmeta, kad 3 nauji šarvuotiai, dabar stato- mi Anglijoje, delei neatsa- kančių pliaun, turės tokį pat greitumą, kaip seni Rusijos kariskai laivai, kurie dėl tų pačių priežasčių, t. y. delei neigritumo, visi prie Port-Arturo ir Čusimos pražuvo.

■ **Varšava.** — Karo lauko teismas pasmerkė mirtim tris jaunas moteriškes ir vienuo- liką vyrų. Pasmerktieji bu- vo kaltinami už užpuolimą ir apiplėšimą krasos trauki- uio. Užpuolimas buvo sausio mėnesį ant stoties Sokolow. Eksprijatoriai metė po traukinio bombą, kuri spro- gdama 2 kareivių užmušė, o dešimtis sužeidė.

■ **Chabarovskas, Siberija.** — Ant upės, Amuras, nu- skendo 89 žmonės. Birželio 1 d. garlaivis buvo teip prigru- stas kalnais, kad nuėjęs ne- toli nuo kranto apvirto ir 89 žmonės rado sau netikėtą mirtį po vandeniu.

Peterburgas, Birželio 6 d. — Šiomis dienomis pas Mi- kę važiėsi Anglijos karlius, Edvardas. Politikuose ratuo- se mano, kad laike tų vaizių targ kitko bus apkalbėta, ko- kia turi užimti poziciją, Ru- sija, Francuzija ir Anglija kas link Vokietijos.

Vokietijos Vilius žiuri į tą traicę, kaip velnis į savo motiną. Ir istikro tas kvepia ne piragais, jeigu tris kaimy- nai atsistotų prieš vieną.

■ **Ryga.** — Rygos karo apskričio teisman patraukta 25 žmonės, tame skaitlinje 2 kareiviai. Vise jie kaltinami už prigulėjamą prie Pernovos „respublikos“.

Pastaruojų laiku Rygos centraliniame kalėjime sėdi 1,500 žmonių. Politškų prasi- kaltėlių esąs 247 žmonės; pas- merktų yra 37 žm., o pa- smerkimų tvirtovėn — 5. Iši- so tame kalinių skaitliuje randasi 100 merginų ir mote- terų, iš kurių didesne dalis kenčia už politiskąjį prasikal- timą.

Kruvinas susiremimas.

■ **Tiflisas.** — Vietinis ge- neral-gubernatorius gavo pra- nešimą, kad kaime Vedzeti

apsigyveno su visa savo gau- ją plačiai žinomas teroristas Milli-Šibili. 20 Gegužio, vaka- re gubernatorius išsiuntė į tą kaimą būrį kazokų. Teroris- tai pamatę kazokus, priėmė juos ugnia iš mauzerų; kazo- kai teipgi pradėjo šaudyti. Išsirišo karštas mušis. Vienok teroristai matydami, kad ne- galės atsilaikyti, pradėjo bė- gti. 8 teroristai nušauti ir du sukiai sužeisti, kitiems pasi- sekė išsprukti ir pasislėpti. Iš kazokų pusės vienas užmuš- tas ir kitas sužeistas. Gaila, kad teip mazai.

■ **Varšava.** — Du vyrai pradėjo šaudyti į einantį žan- darų paaficerį ir sužeidė jį. Lidejusieji žandarą tris ka- reiviai nušovė abudu užpuo- liku.

■ **Labinskaja.** — Sui- mant čia valdziai įtariamus žmones, trim suviais iš revol- verio nušautas kalėjimų ant- stolio pagalbininkas, Greve, o jis pats, antstolis, sužeistas pilvan. Negalės dabar nė alaus gerti pakol skylė neuž- gis.

Gerai „patrijotai“ turi uždyka tėvyne darbuotis.

Kaip laikraščiai praneša, rusų juodašimčių laikraš- čių platintojai padavė „tik- rujų rusų sąjungos“ valdybai prašymą, kad padidintų jiems algą už platinimą savo laik- raščių, nes niekas juodašim- tiškų laikraščių neperka, o algos jie už tą šventą darbą gauna vos tik po 10 rublių ant menėsio, kurių ne ant sauso duonos neuženka, o kur dar kiti gyvenimo reika- lai? Jei kuris nori tautiškos „vodkos“ išsigerti dėl nar- sumo, tai turi nuo duonos atitraukti ir tai dar kasdien negal, nes 10 rublių lengvai galima per dieną pragerti. Tečiaus „tikrųjų rusų sąjun- gos“ valdyba atmetė tą pra- šymą paaiskindama, kad jie turi būti užganėdinti ir da- bartine jų alga, jeigu skaito save tikrais rusais. Geri pa- trijotai — sako juodašimčių valdyba — turi uždyka tėvy- nei darbuotis.

Kalėjimuose epidemija.

Kiekviena diena atneša iš kalėjimų vis baisesnius ir baisesnius žinias. Iš priežas- ties didelio kalėjimų prikim- simo, pradėjo platintis viso- kios limpančios ligos. Rusų laikraštis „Sovremennoje Slo- vo“ rašo: „abelnas skaitlius sėdinčių kalėjimuose žmonių siekia ne mažiau, kaip 160 tu- kstančių ir visi jie gali, aciu sunkioms ir bauriom kalėji- mų sąlygomis, užsikrėsti viso- kiomis ligomis, ypač cholera ir pilvo ligomis.... Jan pra- sideda epidemija. Visuome- nei turi rūpėti tas klausimas daugiau už visus kitus. Lai- kas ištuštinti kalėjimus! Lai- kas jau juos pravėsinoti ir ap- saugoti Rusiją nuo epidemi- jos!“ Reikia dar neužmiršti,

kad epidemija gali išsipa- tin ir pasiekti ant laisvės esan- čius žmones; gali iškristi visą Maskohiją ir kitas Europos viešpatystes.

ŽINIOS IŠ VISUR.

Teheranas, Persija. — Pe- reitoj savaitėj vėl prasidėjo krikščionių skerdimas. Kur- dai užpuolė ant miesto Usu- riah, kurio gyventojai suside- da daugiausiai iš armenų ir pradėjo viską plėsti ir deginti be jokio pasigailėjimo ir gyvasties žmonių. Kaip prane- sa, skaitlius iškerstų ar- menų nemazesnis, kaip 200.

Visa apigarda miesto Uru- siah randasi plėšikų rankose ir jeigu kariūmenė greit į pa- gelbą nepribus nelaimingiems žmonėms, iš aplinkinių kaimų ir miesto Urusiah paliks tik tai pelenai.

Miesto igula susideda vos tik iš kelių dašimčių karevių prie kurių prisidėjo visi gy- ventojai ir energiskai ginasi nuo įsitusių razbaininkų. Ramūs gyventojai žino, kad jeigu kurdai juos apgalėtų, ne vienas žmogus neišliktų gyvas.

Valdzia randasi apverkti- nam padėjime. Iš priežasties pastatytų rusiškų reikalavi- mų, viešpatystėj kilo anar- chija. Pasinaudodami iš pro- gos susitvėrė greitu laiku ga- linga priešvaldiška partija, kuri nori apversti šacho sostą

Paryzius, Francuzija. — Visas Paryzius sujudo, kada pasklydo gandas apie pasikė- sinimą ant Francuzijos prezi- dento, Falliere'o gyvasties. Paskui išsiaiškino, kad pasi- kėsinimas buvo ane ant prezi- dento, bet ant majoro Drey- fuso.

Dalykas dėjosi teip: Paryžiaus senatas nusprei- dė sudėti numirusio raštinin- ko Zola liekanas Panteone, kur įlsiasi daug Francuzijos didvyrių. Toks nusprendi- mas baisiai nepatiko patrio- tams ir kariskoms sferoms, nes Zola buvo žydiško pači- mo ir didelis priešas milita- rizmo. Anais metais Zola su- žinojęs generolų štabo suokal- bį prieš majorą Dreyfusą, pa- rašė pačiam prezidentui Fran- cuzijos, Feliksui Faureui, laiško antgalviu: „Aš skun- dziau“. Pasekme to laiško bu- vo didelė, visam pasauliui ži- nomas Dreyfuso byla, o gar- sus raštininkas Zola turėjo už tai metus išsėdėti kalėji- me.

Dabar, kada galutinai ap- skelbta, jog Zola bus palaido- tas Panteone (didelis švent- namis), niekas neabejojo, kad toj procesijoj Dreyfus, kaip jo artimiausias draugas Zolos teipgi dalyvaus, o antisemi- tiški (priešingai žydams) laik- raščiai tiesiog žmonės ragino prie anarchijos.

Pasibaigus ceremonijai, ka- da publika ėmė skirstytis ir prezidentas apleido grabą,

šventnamį pasigirdo šūviai. Žmonės puolė žiūrėti mislida- mi, kad užmušė kas preziden- tą. Moteris pradėjo kliekti. Panteone kilo panika. Paskui išsiaiškino, kad prezidentas sveikas, šūviai paskirti Drey- fusui ir sužeidė jį į petį. Tuo- met žmonės metėsi ant šovė- jo ir, kad policija nebutų jo atėmus, gal neišliktų jis gy- vas.

Suimtas yra sądarbinin- ku militariško laikraščio „La France Militaire“.

Žmonės, susirinkusieji prie Panteono persikyrė į dvi dalis, pritarančių pasikė- sinimui ir priešingų. Kilo tikra karė ant gatvių Pary- žiaus. Ant galo policija įvyk- dė tvarką.

Socijalistai laimėjo.

■ **Berlynas, Vokietija.** — Pereitoj savaitėj atsibuvo rin- kimai į prūsų seimą deputatų. Svarbiausiu atsizymėjimu tų rinkimų, yra socijalistų lai- mėjimas. Iš Berlyno ir jo prie- miesčių išrinkta keturi soci- jalistai ir iš Honovero apyg- gardos vienas. Yra tai pir- mas ir netikėtas atsitikimas, kad vokiečių seime sėdėtų so- cialistai. Tas parodo ant kiek vokiečių visuomenė yra jau susipratus ir pakilus.

Prieš moteris.

Londonas. — Pastaromis dienomis čia susitvėrė milži- niška sąjunga po vardu: „Tau- tiškas susivienijimas prieš sufražistes“.

Mieriu to susivienijimo yra — kovoti prieš moteris kovojančias už lygias tiesas su vyrais politikoj. Atspauz- dinta ir išsiuntinėta miljo- nus atsisaukimų paaiškinan- čių priežastį tos draugijos su- sitvėrimo ir jos tikslą. Ant atsisaukimų figuravo para- šai garsiausių ypatų, kaip va: margapienės Towerdale, gra- pienės Jersey, Mrs Ward, lord Dunraven ir lord Rotshild.

Tvėrejai to susivienijimo sako, kad moteris neprivalo kovoti su vyrais už lygias tie- ses. Moterims veikimo vieta turi būti namai, o ne parla- mentas.

Tas antisufrazistiskas susivienijimas pripažįsta mo- terims lygias teises darbuose ir užėmime visokių vietų draugijoje, pagaliaus ketina jas net remtimate atvejuje, ti- ktai priešingas, kad moteris dalivantų parlamento tarybo- se.

Bomba.

Viena, Austrija. — Nie- kam nežinomas vyras metė bombą į grafą Rudolfą Resse- quiera, savininką didelių tur- tų Galicijoje. Grafas ir jo tar- nas nuo eksplozijos pražuvo ant vietos. Pakol policija pri- buvo, metėjas bombos pabė- go.

Berlynas, Birželio 6 die- ną. — Dienraštis „Taegliche Rundschau“ praneša, kad

tardymas garsioj byloj kuni- gaikščio Filipo Eulenburgio parodė, kad priešlykščių dar- bų apart Eulenburgio prigulė- jo dar vienas aukštas valdi- ninkas. Kada pranešta apie tai Vokietijos viešpačiui kai- zieriui, tuoj likos prašalintas nou vietos.

Kunigaikštis Eulenburg dabar yra po areštu, bet de- lei blogos sveikatos dabar jį perkėlė į ligonbutį. Suareš- tavo jį už neteislingą prisieki- mą garsioj byloj redaktoriaus Maksymiliano Hardeno, kurs savo laikrastyje „Zukunft“ parodė visam pasauliui biau- rius ir šlykščius darbus auk- štų Vokietijos urėdinių su- gen. Moltke prišakyj. Kuni- gaikštis Eulenburg savę ir Moltkė išteisindamas nesidro- vėjo prisiekti, kad Harden neteislingai apsmeizė teip au- kštas ypatas ir Harden nuėjo kalėjiman. Dabar pakelta by- la išnaujo ir pasirodė, kad Harden teisybę rašė.

Suokalbis ant karaliaus gyvasties.

■ **Lizbona, Portugalija.** — Policijai suareštuvus 3 anar- chistus, išsiaiškino, kad ant gyvasties jauno karaliaus E- mannueliaus ir karališkos sei- mynos yra išsiskojęs baisus suokalbis. Nusprendimas kara- liškos seimynos ant nuzudi- mo išduotas, teip vadinamos „Juodojo Kryžiaus Draugys- tes“. Pasikesinimas turėjo buti atliktas Birželio 18 d. lai- ke iškilmingos religijinės pro- cesijos, kuri toj dienoj atsi- bus už karalių.

Suimtujų vardai: Jose Avila, Adao Duorto ir Con- stantine Mendes.

Padaryta kratos suimtu- jų anarchistų namuose ir at- sista daug kurstančios prieš valdžią literatūros ir gatavos bombos. Teipgi atrasta daug visokių konspiratyviškų lai- skų, iš ko pasirodė, Manuel Buissa, kuris dalivavo užmu- šime karaliaus Carloso, turė- jo susisėmus su anarchistais Madrydė ir Barcelonoj.

IŠ AMERIKOS.

Grapienė socijalistė atva- žiuoja Amerikon.

New York. — Pereitoj savaitėj atsibuvo čia konfe- rencija socijalistų kandidato ant prezidento Suvienytų Valstijų, Eugene V. Debs'o su socijalistų partijų lideriais kaslink vedimo rinkimų pro- pagandos. Tarp susivaziavu- sijų kilo didelis džiaugsmas dasizinojus, kad grapienė Warwick pribus iš Anglijos į New Yorką remti Debs'o kan- didatūra.

45,000 darbininkų gavo darbą.

St. Louis, Mo. — Perei- toj savaitėj pradėjo čia dirb- ti nekurios dirbtuvės pilną laiką ir apie 35,000 darbi- ninkų gavo darbą. Birming-

ham, Ala. teipgi pakilo dar- bai nekuriose dirbtuvėse ir anglų kasyklose. Bėgyj vie- nos savaitės priimta prie dar- bo apie 10,500 naujų darbi- ninkų.

Milijardas dolerių skolos.

Washington, D.C. — Iš- duota izdo ministerijos atskai- ta už Gegužį parodo, kad vi- suomeniška skola siekia neto- li milijardo dolerių, nes išne- ša \$936,330,615.

Gegužio mėnesį nors a- belnas padėjimas truputį ir pasigerino, bet visgi įplaukų buvo mažiau, negu išlaidų ant \$11,968,901, t. y. tie bu- vo nedatekliaus, kumet pe- reituose metuose Gegužio mė- nesį buvo \$8,675,512 vir- šaus.

Apiplėšė banką.

Cuba, Kas. Keturi nezi- nomi plėšikai įsiveržė nakties laike į vietinį valstijinį ban- ką ir suardė dinamitu geleži- nę kasą, išnešė \$800 grynais pinigais. Žmonės prabudę nuo eksplozijos trenksmo pa- juto plėšikus ir pradėjo vy- tis. Pastarieji begdami šau- dė iš revolverių ir pasislėpė.

„Sufaitavo“ legislatorių.

Washington, D.C. Birze- lio 8 d. — Šiadien po pietų, Valdybos Rūmė likos užpul- tas ir „sufaituotas“ [sumuštas] nežinomo žmogaus atstovas Rednor Coombs iš Quinsy.

Atstovas Coombs norė- damas parodyt dviems savo pažįstamoms merginoms visą Valdybos Namą, pasuko šne- kučiuodamas su joms per ka- ridorį skaitinyčios link. Stai- ga atsisitojo prieš juos nepa- žįstamas vyras ir nė žodžio nesakydams, smogė Coombsui į nosį: tuoj pasipylė per vei- dą rasalas Coombs bandė iš- karto dar atsilaukt, bet tuoj gavo kitą smugį, trečią ir t.t. merginos ėmė rėkti ne savo balsu. Ant riksmo subėgo daugiau atstovų, tuom tarpu užpulikas išoko ant elevato- rio ir palikęs savo auką — din- go.

Kerštas.

New York. Jauna rusiš- ka žydėla, vardu Sara Konet, nušovė dr. W. Anspitzą, kuris kelios dienos atgal su- teršė ją doriskai.

Sara Konet buvo prizi- rėtoja ligonių Auspitzo ligon- buty. Dr. Aauspitz, neziur- rint, kad buvo zenotas, dasi- leido nemoralisko pasielgimo. Nedelio išryto Sara pareika- lavo per telefoną savo daktarą, kuris tuoj ir nuvažiavo. Kada užlipo ant viršaus ke- liais laiptais pradėjo įešioti nurodytos ligonės, kitej pusej- gatvės visą laiką sėdėjusi mergina teipgi atėjo ir inė- jus uždarė duris nuo gatvės. Tuoj pasigirdo revolverio šū- vis, potam kitas. Buvo tai Sara Konet. Nu- šovus daktarą pati pasidavė policijai.

SANVAITINIS LAIKRAŠTIS

"KELEIVIS"

Išleis kas ketvirtą

Boston, Mass.

Kaštuoja ant metų \$1.50 c.
[užmarę - \$1.75 c.

Rašydami Redakcijai, adresuokite

A. Žvingilas,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

Norėdami atsilankyti atsiųskite ant

28 W. Broadway

South Boston, Mass.

The Lithuanian Weekly

"KELEIVIS"

Published every Thursday by

A. Žvingilas,

So. Boston, Mass.

Rates of Advertising:

On inch once \$.50

On inch one month \$1.00

On inch one year \$10.00

All communications should be

addressed to:

A. ŽVINGILAS,

P. O. B. 3232, Boston, Mass.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER

FEBRUARY 23, 1905, AT THE POST

OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER

THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3,

1879.

— Sveikas, gyvas, Maikė? Žinai ko aš tavę prašysiu šiadien?

— Na, o ko?

— Ar negali man paskolinti kiek-nors pinigų, vaikė? Jau nebeturiu už ką ne tabako nusipirkti... Kaip gau-

siu darbą, ar pasitaikys kur gerai pavogti, tai trigubai atiduosi.

— Liudna tai naujiena, tėve. Tu neturi iš ko gyventi, neturiu ir aš. Apie tai geriau ir ne kalbėti, tai visne teip skaudu ant širdies.

— Man, vaikė, širdis nė kiek ne skauda; o pilvas, tai kas kita. Jis šiadien man išmūšė jau septynių sykių dyvylį. Ir pasakyk, Maikė, ką reikia daryt?

— Žinai ką, tėve?

— O ką?

— Eik ir pasikark.....

arba nusiskandyk.

— Tai tu, vaikė, eik pirma, paskui man pasakysi, jei bus gerai, bandysiu ir aš.

— Aš dar jaunais, man gaila šito pasaulio, man rūpi ateitis, kurioj tikiosu sau laimę atst... man rūpi jaunais, skaisčios mergelės... aš turiu dar pažinti gyvenimo smagurius ir t. t. O kartą pasikorsė arba nusiskandinęs — daugiau ne gyvensi; todėl aš tau nenoriu nė kelio rodyt; tiktai, jeigu tu nori, tai galiu tavę pamokyti, galiu ir kypą tau ant kaklo užnerti.

— Vardan dievo tėvo ir motinos. Prie tavęs, Maikė, jau pikta dvias pristojo! Tu niekad taip nekaltėjai.... Tu žmogudžiui jau palikai... Einam pas kunigą, jis tau ekzortą atskaitys.

— Ne imk už blogą mano patarimo, aš tau ne liepiau po prievartą karties arba skandyties. Nori gyventi — gyvenk! Bet mano patarimas kaip man rodos, neyra teip bausis, kaip tu jį sau perstatai, ir kasžin, ar neyra tik geras.

— Tai pasikark tu pats, jei tau jis geras.

— Bet kas iš tokio gyvenimo, kuris baimesis už mir-

ti? Žmogus numirdamas padeda galą savo vargams, nustoja jausti alkį, sutrupina rūpesčius, o gyvendamas viską turi jausti, kentėti. Na, ir kam? Juk laimės tu vistiek negali tikėtis ir numirt vistiek reikės!

— Kodėl tu, vaikė, sakai, kad aš negaliu jau laimės tikėtis? Nežinau ar sėsi pildys tik mano svajonės, bet aš vis dar misliju pastoti laimingu.

— Kokiū būdu?

— Aš turiu viltį pavogti didelius pinigų, arba apsi-

vesti su turtinga senmerge.

— Tuščios svajonės, tėve. Pavogti ne teip lengva, ir jeigu pagausi, tai vistiek tavę pakars. Kad gausi turtingą pačią, aš abejoju.

— Kodėl tu abejoji? Ar aš ne vyras?

— Vyras, ir kelines nešioji, bet visai žino, kad tu didelis girtuoklis ir bomas. Kiek viena mergina gali tai suprasti, kad su tavim negali būti dorą gyvenimo.

— Neteisybė, merginos mėgsta, jei kuris vyras išgeria ir rūko. Tu gal ne vaikščioji po lietuvių stubas užtai ir ne žinai. Pamatytum, kaip merginos geria alų, o dažnai ir cigarus rūko. Tai kodėl gi tokiai merginai aš negaliu patikti?

— O kiek tu tokių merginų žinai su pinigais?

— A-a... gerai, kad apie merginas užvedam kalbą. Ar tu girdėjai, Maikė, kas atsitiko užprieitą savaitę su Brihtono mergina ant sv. Jurgio draugystės baltaus?

— Girdėjau, kaipgi negirdėsi, visa Amerika apie tai jau žino. Puikiai pasielgė sv. Jurgio kareiviai, nėr ko ne sakyti... tikrai kareiviškai, kai Maskolijos kazakai.

— Papasakok man, vaikė, plačiau apie tai, nes aš nors ir buvau ant baltaus, tačiau kaip ten užsibaigė — nežinau.

— Matai, tris nedorėliai, J. Mockus, J. Juzomas ir S. Kavaliauskas, nusivėžė jauną merginą į Bostoną ant sv. Jurgio D-tės baltaus. Gerai įkaitę susitarė pasinaudoti. Baliai pasibaigus, vietoje namon, nuvežė merginą į girią, kur ją sugėdinę paliko. Ne laiminga mergina palikta miške neturėjo su savim nė cento pinigų ir nežinojo kaip at-

rasti namus arba prisiskauti kokią nors pagelgą. Beklaidžiojant apie 7 valandą išryto jai pasisekė sutikti žmogų, vienok negalėjo su juo susisėkėti. Anglas matydamas merginos susijudinimą ir išsigandimą, kaip iš knygos išskaitė iš jos akių, kad su ja atsitiko kas-nors nepaprasta. Davė žinią policijai, kuri surado moteriškę mokančią lietuviškai ir angliškai ir tokiu būdu išsiaiškino visa istoriją. J. Mockus liko suareštuotas, kaip kriminalistas ir kasžin kuomet dabar saulės šviesa pamatys. Jis turi Lietuvai pačią ir mažus vaikus; ką jie sakys apie tai išgirdę? Kiti du piktdariai pabėgo.

— Man tas ir gi nepatinka, o aršiausia, kad suteršė švento Jurgio vardą.

— Švento Jurgio vardas tėve, nieko nereikš, bet lietuvių vardą sutepė. Kiltesniam žmogui gėda skaityties prie tokios tautos akyse svetimtančių. Pakol lietuviui nenustos girtuokliavė — tolei nenustos būti gyvuliai. Štai, dabar buvo trys baltai ir visi trys nežmoniška užsibaigė.

— Teip, teip, vaikė. Tokie pasielgimai labai nužemina vardą mūsų tautos, bet ką tu čia padarysi, mės visi darom klaidas. Na, tai aš ir einu jau. Gud bai, vaikė.

Mūsų susipratimas.

Mūsų susipratimas, nežinrunt kad gyvenam tarp civilizuotų tautų, — stovi ant žemiausio laipsnio. Pakelti-gi vargiai kada nors galėsime, nes tam tikslui sunku yra išrasti budas. Žmogus pats retai pamato blogas savo puses, ir jei kitas nenudrįs jo ydų, jei iš šalies jis negaus gero patarimo, jei niekas blogo darbų jo nenupeiks, — jis amžinai klaidžios po atklaniais nežinēs. Iš to mums jau pasirodo, kad reikalingas geras patarimas, reikalinga kritika, reikalinga gera, išmintinga ir aštri kritika. Per kritika tik galima išsibulinti, nes žmogus pamatęs kritikojo iškistas savo klaidas, kitą kartą jau saugosis nuo jų. Žiurint iš to atvilgio, mės matom, kad kritika mums reikalingiausia už viską, tiktai, atkartojau, išmintinga kritika.

Dabar jau, rodos, pakelti tarp mūsų susipratimą galima per kritika, t. y. per nupeikimą kiekvieno nedoro pasielgimo, nežiurint ar tai atsineštų prie vienos ypatos, ar prie kelių, ar prie mūsų draugysčių, ar, ant galo prie visos mūsų tautos, nes kaip draugystės, teip ir visa mūsų tauta susideda iš atskirų „aš“, ir kadaibi kiekvienas „aš“ gali klaidas daryti, tai tos pačios klaidos gal atsitikti visur, todėl ir kritika reikalinga visur. Tečiaus kila klausimas, ar gali but pas mus kritika įvykdyta? Kas tą užduotį turi atlikti ir kokiū būdu? Atsakymas labai lengvas ir teisingas: ne kas kitas, kaip tik laikraščiai! Kiekvieno laikraščio pareig ir užduotimi, kuris tik tarnauja visuomeni ir rūpinasi jos gerove, — išrodinėti visas ydas, idant nuo jų saugotus netik jomis serganti, bet ir kiti. Jeigu laikraštis to ne daro, jeigu norėdamas dėl savo privatiškos biznio visiems pataikant giria visokių, kad ir slykščiausių darbų, slepia bauriausius pasielgimus, jis pats prisideda prie palaikimo tos tamsios, viduramžinės dviosios vogdamas iš prieš visuomenės akių tuos slykštumus, tuos užsilikusius dar laukinius papročius, ant kurių svetimtančiai žiuri, kaip ant kokio pasakiško teatro.

Ir vėl verziats po pluk-sna naujas klausimas: ar laikraščiai gali atlikti tą užduotį, t. y. užsiimti kritika? Čia reikia pasakyti teisybę, kad prie dabartinių sąlygų, prie šiadieninių mūsų visuomenės susipratimo, — negal! Mūsų visuomenė dar ant tiek žemai stovi, kad kritikos nesupranta ir paprastai ją vadina apsmėizmu, ir vietoj buti dėkingu už nurodymą blogųjų pusių, tamsus žmogus pamatęs laikraštį jį nors užgaunandžiojo „aš“, pradoda griežti dantis, peikti tą laikraštį ir tuoj rašo arba kreipiasi į redakciją ypatiška reikalaujamas atsaukimai, nes kitaip jis tokio laikraščio, kuris peikia, o negiria jo blogus pasielgimus, — daugiau neskaitysiąs. Tokietamos apaštalai norėdami nubauti laikraštį, atsimeta nuo skaitymo ir budami teip jau tamsiais, pasineria dar giliau nežinon.

Atsaukimas.

Pereitam numerį „Keleivio“ satyriškam skyriuje „Nepaprastos telegramos“ tilpo šitokio turinio fraza: „Niekad negirdėsi higienos istorijoj apsirėškimas turėjo vietą ant sv. P. ir P. draugystės baltaus. Nekuriems besilinkėminant pra-

dėjo iš nosių sunktis raudonas prakaitas“. Tos draugystės nariams tas teip patiko, kad atėjo prašyti atsaukimo. Nors satyras niekas nekritikuoja ir neatsaukia, tačiau ant didelio jų prašymo atsaukiame dar sykį: teisybė, sunkėsi! Iš kokios priezasties, mums tas nerūpi, užtenka tik to, kad sunkėsi.

P. S. Vienok geistina būtų, kad daugiau tokie apsirėškimai neatsikartuotų.

Dešimts vyro prisakymų.

Aš esu vyras, kursai imu tavę už pačią ir išgelbu tavę nuo senmergystės.

I prisakymas: Nemylēsi daugiau vyrų, kai tik mane viena.

II) Neimsi nuo manęs pinigų ant sparnuotų skrybelių, šilkų, teatrų, balių, alaus, degtinės, kendžių ir aiskrymo.

III) Atsimink, kad šventadieniais teipgi turi namus daboti ir burdingieriams ir man į laiką valgyt paduoti.

IV) Nemylēsi nė motinos, nė tėvo tavo, nes jie yra mano uošviai.

V) Nesimūšk.

VI) Nesvetinvyriauk.

VII) Pinigų nuo manęs nevogk, bet nuo kitų gali.

VIII) Niekad ir nieko man nemelnuok.

IX) Nepavidėk man turėti kitą pačią uošaliai.

X) Ne reikalauk nuo manęs nė pečių šveist, nė indus plauti, nė drabužių skalbti, nė vaikų nešioti, nė namie sėdėti, žodžiu — nieko, kas varžytų mano laisvę ir autonomiją. Amen.

Tėv. M. Dr-tės Susivaziavimas.

Tėvynės Miletiojų Dr-tės susivaziavimas atsituvo sykiu su S. L. A. XXIII seimu Scrantone, Pa.

Nutarimai skamba šep:

1) 6 tas paragrafas nutarta išmesti, o jo vieton įvesti kitą, sulyg kurio knygos bus duodamos tik tiems, kurie to reikalaujami patis atsisauks, ypač draugijų įstaigoms, kaip val: knygynams, ligonbučiams kalėjimams ir t. t.

2) Nesusipratimą kasieriaus rinkimuose tarp Povilaikos ir Strimačio išrišo; kasierium liko Povilaika.

3) Čarterį išimti Illinois valstijoj, nes tenai pigiau atseina.

4) Išleisti V. Kurdirkos raštus.

5) Susizinioti, kaip su sandarbininkais Kurdirkos raštų rinkime su šiomis ypatomis: Dankšin, Gabrijū, Dr. Matulaičiu ir Micku.

6) Išrinkti du kasos globėjai ir vice-prezidentas.

7) Devintą paragrafą išmesti kuriame buvo kalbama apie šelpimą moksleivų, nes tam yra Aušros Dr-tė.

8) Kasierius turi pinigų laikyti banke, o ne pas save.

9) Visa Centro valdybą rinkinti ant susivaziavimo. Renkama 2 metams.

10) Siurvamą mašiną paduoti arba išleisti ant loterijos, tam tikslui išrinkta komisija: J. Raulinaitis iš So. Bostono ir Veckis iš Lawrence, Mass.

11) Svarbią mašiną paduoti arba išleisti ant loterijos, tam tikslui išrinkta komisija: J. Raulinaitis iš So. Bostono ir Veckis iš Lawrence, Mass.

12) Svarbią mašiną paduoti arba išleisti ant loterijos, tam tikslui išrinkta komisija: J. Raulinaitis iš So. Bostono ir Veckis iš Lawrence, Mass.

13) Kasierius turi kas ber-tainį išduoti atkaitą per organą.

14) Vice-Prezidentas išrinktas Strimačiai.

15) Kasos globėjais išrinkti: J. Zemantaukas ir J. Kardokas.

16) Jokių kelionės kaštų, kaip Centro valdybai, teip ir delegatams nemokėt.

17) Bolevičiumi, kaip pirmininkui T. M. D., pareikalavus už kelionės liešas, nutarta užmokėti apie \$20. (Padavė Raulinaitis.)

KORESPONDENCIJOS.

Laiškas iš Lietuvos.

Buvęs pats Amerikoj, žinau, kad kiekvieno lietuvių širdis karščiau plaka atsiminimais apie Lietuvą, kiekvieno sparnuotos mintys lekioja tėvynės padangėj, kiekvienas trokšta sugrįžti kuogreičiausiai į teip vadinamą, brangų savo kraštą, išgyvenęs keletą metų svetimoj šalyj ir tarp svetimuųjų. Neretai žmogus turėdamas ir gerą darbą, išsiilgsta tos savo „didvyrių žemės“, ir leidžiasi atgal misli-damas, kad jau ir Lietuvos metų svetimoj šalyj ir tarp svetimuųjų. Neretai žmogus turėdamas ir gerą darbą, išsiilgsta tos savo „didvyrių žemės“, ir leidžiasi atgal misli-damas, kad jau ir Lietuvos metų svetimoj šalyj ir tarp svetimuųjų.

„gerai“. Ne! Aš pats teipgi vienas iš tų greitųjų. Vaziavau pilnas vilties ir džiaugiasi mislydamas, kaip ten „krajuje“ bus smagu, kaip linksma tarp senų draugų, bet apsišvyliau!

Vaziuodamas papuoliau ant laivo, „American Line“ eina nancij į Hamburgą per Angliją. Laivukas nedidelis, Anglijoj persodino dar ant mažesnio, kurį vilnūs mėtė į visas puses, kaip kokią skiedrą; valgis prastas, guolis dar prastesnis. Nuvažiavęs į Hamburgą sėdom ant traukinio, bet čia dar aršiau! Vagonai prisigrudo žmonių, kaip tik užlaryt; oras pasidarė troš-sėdėti, žodžiu — nieko, kas varžytų mano laisvę ir autonomiją. Amen.

Štai ir Rusijos siena! Net ant širdies lengviau paliko: čia jau, rodos, pasibaigs visi vargai. Bet ištikro, tai nuo čia tik prasidėjo vargai. Išta po visokias kanceliarijas, iškamantinėjo, išklausinėjo maziausio daikto; ant galo gavę kyšius paleido. Parvažiavau namon. Bet tuoj atsidarė šnipukų, kurie įskundė mane anstolini. Buvau tuomet nesveikas, bet vistiek nutęsė Karaulen, kur norėjo pasodinti cypen ant 30 dienu iki teismui, bet delei silpnos mano sveikatos, uždėjęs kaučiją, paleido. Tečiaus turėdamas gerų giminačių [skolioninkų] vėl papuoliau į pavojų. Jie pradėjo valščiausiu viršininkams įkalbinėti, kad būtina manę reikia pasodinti (už ką? Red.). Žinoma, čia ir prašyt daug nereikėjo; mūsų viršininkai paprastai savo nosį neša aukščiau savęs ir kur tik jie maišos, ten kepturės ant galvos laikyt nėr kada; jei kas neatiduoda „podkoziriok“, tuoj stafo protokolą. Kitiems net lupos sutinstina nuo rankų laizymo, o aš netik rankų tiems ponams nebūčiau, bet ir kepturės niekad nepakelčiau; tuomi tai ir užsitraukiau ant savęs po-nų viršininkų rūstybę. Emė gaudyt, turėjau slapstyti.

Atėjo paskyrtas laikas teismo. Stojau — likau išteisintas. Ponai viršaičiai ir jų sėbrai turėjo užsiganėdinti savo dantų griežim.

Dabar paprasčiau tėvų brolio paliktos man dalies, palikau didžiausiu nevidonu; atmokėjo man dalį velniais.

Teip tai einasi mūsų tevy-nėj, Lietuvos. Žmonės pavargę, tamsūs, viens kiti neap-kenčia; kur tik klausai, ten ginčai, muštynės, provos ir t. t. Niekam nelinkin vaziuot Lietuvon, jei tokį gyvenimą visur galima turēt: darbininkui ten tėvynė, ten Lietuva, kur, atsiprašant, pilvas pil-

nėsnis, gyvenimas lengvesnis ir žmonės daugiau susipratę. Žmogui, kuris matęs pasaulį, Lietuvos gyventi sunku.

Antanas Varnelis.

Laiškas iš Lietuvos.

Garbus Draugai!

Tamistos klausiat, ar visus gaunu No No. „Keleivio“. Visų negaunu, nekurius numerius tur but caro bernai sukonsfiskuoja ant ru-bežių cenzuroj. „Keleivis“ mums labai patinka, nes dabar Lietuvos laikraščiai kuoziauriausiai persekiojami cenzuros ir redaktoriai baudžia-mi už menkiausį mažmojų pi-nigiskai ir kalėjimais, negali nieko prieš valdžią rašyti, o dabar mat virto jau kita gady-nė, — žmonės tokie laik-raščiai patinka, kurie aštriau prieš valdžią ir kapitalistus rašo, kurie nieko nesidrovėdami, drąsiai išrodinėja mūsų prispaudėjų darbus. Kada gaunu numerį „Keleivio“, mės jį skaitom su entuzijazmu, jis apėina visas stubesles, ir kada jau visiškai eidamas iš rankų į rankas suplysta, tai ir tuos šmotelius žmonės dar nešioja. Taigi mieli draugai, ištariu tamistoms širdin-gačių už laikraštį dar sykį. Labai gerai darot siudami Lietuvos laikraščius ir geistina būtų, kad ir kitiems patartumet tą patį padaryt; tegul kiekvienas užrašytų iš Amerikos savo tėvams, draugams ar broliams po laikraštį, tegul kiekvienas gelbsti atbundančią savo tėvynę, tegul gelbsti kuom kas išgali! Geriausias vaistas nusilpnėjusioms motinai — Lietuvai, — apšvieta: todėl teikite mums ją, draugai, kiek tik išgalite.

Naujųjų pas mus svarbių nera. Pavasaris buvo labai šaltas ir tik atėjus Gegužei oras atšilo, ir medžiai pradėjo lapuotis. Dabar pas mus pats gražumas, pats linksmiausias laikas: lakstingaleliai gėda, gegutė kukuoja, bet žmogus neru jokio ramumo. Kasdien vis nauji korimai, nauji sandymai, areštai, teismai, užpuolimai, plėšimai, barmė, iškalėjimų nešasi širdį draskan-ti balsai, kasdien vis ištrėmi-mai, visur ašaros ir bėdos; žodžiu — baisesnio gyvenimo rods jau negal but. Betner to-kio blogo, kad neiseitų ant ge-moro; todėl turėkim viltį, kad ir dabartinė reakcija išeis mums ant gero. Ant Rusijos hori-zonto formuojasi didelė debė-siai, ir gal but, kad jau nebe-toli ta valanda, kada trenks per kunas ir caro sostą ir mi-nisterių lozas. Tuomet reikės išduoti atskaitą už išlietą žmo-nių kraują ir ašaras.

Viso gero jums velijantis R. K.

(Pilno vardo ir pavardės nepaduodame, idant caro šnipai gavę į savo rankas „Keleivį“ negalėtų suzinot auto-riaus. Red.)

Pittsburg, Pa.

Darbai pas mus visai blogai eina ir nežinia kada pasigerins. Daugybė darbininkų vaikščioja visai be jokių są-tikrų gyvenimo. Badas ir skurdas verčia žmogų griebtis kraštutinių darbų ir net prie sauzudystės. Po Velykų rado čia nusiskandinusį tulą lietuvi [vardo nežinau], buvęs S. K. parapijos kasierius.

Į 26 Balandžio, nakties laike, likos apvogtas čia lietuviškas klubas. Išnešta 8 baksai alaus ir 2 bonkos degtinės. Vagilui sumiti; jie yra anglai.

Gegužės 24 dieną, keli mūsų sportai nugirdė vieną jauną mergaitę, o kada tėvas ant jų pradėjo bartis, tai už tokį drąsumą, kad driso juos peikti, norėjo primušti.

Vaikinas.

IS LIETUVOS.

VIEKŠNIAI [Šiaulių pav.] Štai dar viena auka neatsargumo su šautuvu. Balandžio 17 dieną, apie 9 valandą vakare Vieksnių stotyje nusisovė dvylikos metų vaikas vyresniojo prie stoties darbininko V. sūnus. Apie tą valandą vaikas bėgiojo palei namus, kur buvo ant sargybos striel-čnikai. Tą dieną ant sargybos buvo vyresnis velionio brolis. Brolini nejutus, vaikas nubėgo namo ir ten išgavęs iš užpečio šautuvą, pradėjo žaisti juom... Šautuvas iššovė. Vaikas tapo užmuštas. Dabar apylinkėj eina įvairios kalbos: vieni sako, būk vyresnis netyčia nušovęs broli, kit-gi, būk vaikas pats nusisovęs. Bet šlaip, ar taip atsitiko, tas atsitikimas parodo, jog su šautuvu kiekvienas turi apsieiti atsargiai.

Laimutė.

ADUTISKIS (Švenčionių pav.) Adutiškio miestelio ūkininkai buvo nutarę išsiskirstyti į viensėdžius. Matuinkai jau suskaldė visus laukus. Balandžio 19 d. galutinam išsiskirstymui susaukta buvo į valsčiaus raštinę miestelėnų sueiga, į kurią atvyko ir žemės tvarkomosios komisijos narys. Tą dieną greikalingas sueigai ūkininkų skaitlius nesusirinko, o susirinkę ant rytojaus, nei iš šio, nei iš to, ėmė ir visai atsiskak nuo savo užnamumo. Žemės tvarkomosios komisijos narys taip ir žemiečių viršininkas tvirtino, kad dalijimuisiems bus duodama pagelba: po 25 kelmus geros ir 82 rubliu ant valako [čia valakas 16 dešimtinių] visai dovanai.

Adutiškio miestelis gana didelis: daugiau 50 valakų; laukai tolimi: galan lauko 4 varstai. Jau reike ir miestelėnams išsidalyti į viensėdžius, bet, matyti, gaila jiems skirtiesi su aludėms, kuriuose kone kas vakaras prasėdė ligi pusiannakčių, o kai kada ir versvers užgėda namo begiržtant.

G. B.

VILNIUS. Redaktoriaus byla. Gegužės 1 d. Vilniaus apskrčio teisme buvo nagrinėjama prie uždarytų durų byla rusų laikraščio „Sievero-Zapanyj Golos“ redaktoriaus P. Šato, kaltinamo už patalpinių viename iš numerių straipsnio „Balsai, ir gal but, kad jau nebetoli ta valanda, kada trenks per kunas ir caro sostą ir ministerių lozas. Tuomet reikės išduoti atskaitą už išlietą žmonių kraują ir ašaras.“

Gynė prisiekusis advokatas Vigodskis.

Automobiliai ir vezėjai. Dasizinojė Vilniaus vezėjai, kad p. Ščerbakovas padavė Vilniaus miesto valdybai prašymą, kuriame prašo leisti jam įsteigti automobilių vazinėjimą Vilniuje; vezėjai iš savo pusės padavė gubernatoriui prašymą, tą jo prašymą kad jis nepatvirtintų, nes tuomet jiems nebūtų iš ko pragyventi.

Nieko prieš tai neturėsią, jeigu p. Ščerbakovas nupirktų jų visus arklius ir ratus ir išmokėsią jiems 15% metinio uždario.

KYBARTUOSE prieš 1 Gegužės dieną liko suimtas Pr. Svoltelis, kuris lipino ir mėtė L. S. D. partijos atsisaukimus. Tą pačią dieną suimti trys broliai Rudzevičiai Vi-

sus keturius nugabeno Vilka-
viškio kalėjiman. Du broliu
tuojais paleido, o Svotelį ir
Stasį R. pasiliko. Pas brolius
R. nieko įtariamo nerado, iš-
mus keletą legaliskų knyge-
lių.

PANEVEŽYS. Pirmo-
sios Gegužės šven-
tė. Balandžio 18 d. Pane-
vežio darbininkai šventė viso
pasauly darbininkų šventę.
Tą dieną šventė visi Montvi-
lo darbininkai, taigi kurpiai,
siuvėjai ir malūnų darbinin-
kai. Policija „triusė“ visą die-
ną. Ant gatvių kėlė nutvėrę
vaikščiojanti, tą tuoj aresta-
vo. Taip tapo suimti 4 kur-
piai; 2 jų tapo paleisti, o 2
dar tebesėdi. Grinevičiaus
malūno dar nauji ir mažai
susipratę: kad jie kartu su
kitais darbininkais nešvestų.
Grinevičius atsikvietė sargy-
binius, kurie visą dieną išbu-
vo malūno kontoroje, lauk-
dami, ar ne ateis kas paimti
darbininkus nuo darbo arba
ar neatsiras iš jų pačių darbi-
ninkų, kuris ragintų draugus
prisidėti prie šventės.

SENAPILE. Strei-
kas. Darbininkai kasan-
tieji (akmenius susireikavo,
kadangi nebuvo išpildytas jų
reikalavimas pakelti algą. Jie
čia gauna 50 kap. į dieną už
darbą. Žinia, kad iš 50 k. prie
dabartinių brangenybių sun-
ku darbininkai išmisti. Pats
gyvenimas privertė darbinin-
kus reikalauti didesnės algos
(65 kapeikų vieton 50 k.),
reikalavimas nebuvo išpildy-
tas ir darbininkai turėjo strei-
kuoti, nes kito būdo pagerin-
ti savo padėjimą nebėra. Bet
pas streikuojančius darbinin-
kus nebuvo vienybės ir strei-
kas buvo pralaimėtas. Tasai
pralaimėtas streikas pamokys
dabartininkus, kitą kartą ant
greitųjų nestreikuoti.

VILNIUS. Pradedant
1908—9 mokslo metų, Vil-
niaus I-jo vyrų gimnazijoje
žmonių švietimo ministeriui
leidus, pakeltas buvo mokes-
nis visose klasiuose nuo 70 li-
gi 80 rb. į metus.

— Vilniaus chemiškotechni-
niškoje mokykloje, prirengia-
je ir pirmoje klasėje, mokes-
nis pakeltas nuo 40 iki 50 rb.

Kalėjime. Vilniaus
gubernatorius apturėjo iš tei-
sdytės ministerijos aplink-
raščių, kuriame įsakoma, kad
delei išvengimo kalinių pabė-
gimo stropiausių būty prižiūri-
mos ir krečiamos tos ypatos,
kurios neša kaliniams valgy-
mą, o taip pat ypatos atėjus-
ios pasimatyti su kaliniais
būtų prieleidžiamos tiksliai per
grotus. Aplinkraštyje taip-
pat yra pasakyta, kad kame-
ros visados būtų uždarytos ir
kad neleistų kalinių vaikšti-
nėti iš vienos kameros į kitą.

KAUNAS. Gegužės 2 d.
3 v. po pietų pasimirė Kaune
žemaičių vyskupas A. A. Me-
čislovas Palulionis. Gimė Ji-
sai 1834 m., iššventė į kunig-
gus 1860 m., vyskupu buvo
paskirtas 1883 m.

— Balandžio 26 d. buvo
Lietuvių Moterų Katalikių
Draugijos įsteigiamasis susi-
rinkimas. Susirinko apie 70
žmonių.

— Balandžio 29 d. Liau-
dies namuose buvo Lietuvių
Vargoninkų draugijos suva-
žiavimas. Draugijos tikslas
— gerinti vargonininkų padė-
jimą kelti ir vienodinti baž-
nytinę muziką ir rupintis
vargonininkų dora.

SZNIURAIČIAI (Radvili-
kio val. Saulių pav.) Sznurai-
čių sodžiaus 71 gyventojas.

Vaikų daugybė! bet jų nemo-
kina, jokios mokyklos nėra.
Vaikai, pulkais bėgiodami,
visokių suktibių, keiksmų ir
muštynių tiksliai išmoka.
Niekas jų neprižiuri niekas
jiems neįkvepia doros jausmų
iš tokių vaikų užauga men-
kos vertės žmonės, apsilėide-
liai, tinginiai ir girtuokliai.
Iš mažų dienų jau prie negra-
žių darbų pratinasi, brenda į
gyvenimo purvus ir į neteisy-
bes. Gailėtis tėvai vaikų ne-
moking, bet bus jau per vė-
lu. Ne ryškia ir ne kumščia
reikia vaikus mokinti, bet
mokslo knygomis ir nauding-
omis jų gyvenimui žiniomis.
Į toki didelį Sniuraičių so-
džių tik du laikraščiai tepa-
reina. Alėknyčios skaito
„Vienybę“ o Matijūšaičukai
„Lietuvos Ukininką“. Laike
„Saltint“ lioterijų dar Juozo
Kidžiaus vaikai buvo išrašę
„Saltinį“, bet neskaityt; bijo-
jo ir piaustyti jį. — sako,
kad labai šventas, paties po-
piežiaus pašventintas jubeli-
jinis; sudėjo į skrynę ir tyg
relykvijas laiko. Dar buvo
„Saltinį“ Pr. Juras išrašęs, bet
jis ne dėl šventumo, tik meilijo
ka nors išlošti, bet kaip nieko
neišlošė, tai ir jis nosį nulei-
do, dabar nieko ir neskaityt.
Vyrai moka atsakyti „nera
laiko laikraščius skaityti, reik
darbą dirbti“, bet kortoms
lošt labai gražaus laiko yra.
Oi, jūs kortos, kortos! kiek
jūs brangaus laiko suėdat,
kiek jūs gabių tamsybėje
skandinate!

Silpnaitis.

RADVILISKIS. Kaulinių
sodžiaus ūkininkai sumanė iš-
siskyrstyti į viensėdžius. Jie
nutarė susirinkti Balandžio 5
d. ir galutinai viską aptarti.
Kas neatvyktų, turės užmo-
kėti 25 rb. pabaudos. Susi-
rinko mažne visi. Susirinku-
siejį padarė nutarimą ir, nu-
siuntė jį užtvirtinti Balandžio
15 d. pasirašę.

Žiūrų sodžiaus jau išsiskyr-
stė. Žmonės labai džiaugia-
si. Sako, dabar du kartu tiek
gali gyvulių laikyti ir ūkį ge-
riai vesti. Kaip girdėti, nie-
kas nesigaili išsidalinęs.

A. P.

JUOKAI.

Philosophija.
— Kad vienas vyras turin-
gas, o aktras visai beturtis —
aš prieš tai nieko nesakau,
bet kad aš visą esu tuom an-
troju, tai tas suvis nepatin-
ka.

Audimūkrautu vėje
— Duokite mak šesias mas-
tus drobės.

— Teip, bet dabar reikia
sakyti „arsinus.“

Gera roda.
— Tamista galėtum savo
bučernę daug daugias mėsos
parduoti, jei tik tu nore-
tum.

— Ar teip? Nagi kokiū bū-
du?

— Visai paprastu būdu:
vietoje kaulų — pardavinėk
mėsą o kaulus išmesk šunim.

Uolimotoina.
— Ak! kiek tai nelaimių
būna besimaudant upėj: kas
metas vis po keleta prigeria!
Ot, aš savo Jonuką tai ne pri-
siartint prie upės neleidžiu,
kol neišmoks gerai plau-
kioti.....

Vienoda meilė ir mintis.

— Man rodos, kad po kelių
metų sugyvenimo, vyras su
motere pradeda vienodai my-
slėti, ne tik vienodai gyventi
— O, teip! Štai, padėkim,
dabar: mano pati beabejonės
namie mislija ką man pasa-
kyt, kaip aš vėlai iš karė-
mos sugryžiu, ir aš teipgi
apie tą patį misliju.

MUZIKANTAS.

(Taša).

— Tu su manim kalbėk biskį mada-
giau, nes kitaip aš tau, kaip matai gal-
vuimsi, — rusčiai pažūrėjęs atsakė jam se-
nas aniuolas ir parodė ugninį kardą.
— Ar tai viskas, ką tu žinai? — pa-
klausk Drasaitis. — Ar geresnių ginklų pas
jus nėra? Pas mus bobos tokiais daiktais
tik bulves virina.

— Na, na, na! — įsimaisė senas Petras
taisydamas smunkančias kelines. — ko čia
jums tuoj bartis... Dievas turbūt dar
miega... Tylėkit!

— Jau seniai ne miega, jau ir kugelį
suvalgė — atsakė aniuolas. — Dabar manę
atsiuntė, kad nuveščiau pas jį šitą muzi-
kantą... Ar teisybė, kad tu moki „kazo-
ką“ grajit? — užklausk atsikreipdamas į
Drasaitį.

— Teisybė — sako Drasaitis.

— „Kazoką“?

— „Kazoką“, „Yankee Doodle“, „Klum-
pakoji“, „Suktinį“....

— Galėtum užgrajit?

— Kodėl ne! Su dideliu noru. Bet kas
klauskys?

— Dievas.

Pakrapštė sau pakaušį Drasaitis, susirau-
kė, ant veido pasirodė lyg nusiminimas,
bet kaip ant laimės atsiminė, kad kšeniui
turi dar pusę bonkos degtinės. Patrankė
lietuviškai iš viso indo ir tuoj akyse pasi-
rodė drąsa.

— Gerai. Užgrajisiu. — Atsakė truputį
patylėjęs.

— Na, tai ir einam — tarė aniuolas.

— Dovanokite už mano drąsumą —
prabylo muzikantas, — aš esu Drasaitis, o
Drasaitis visi narsūs vyrai. Klausiu dabar
tamistos, ar neesi tamista iš Abramovičių
giminės? Baltstogę gyvena Mause, kriau-
čius, visai panašus į tamistą.....

Aniuolas rusčiai į Drasaitį pažūrėjęs
tarė:

— Tu čia teip drąsiai nekalkbėk, nes
mes tavę tuoj į cypę uždarysime.... Mes
tokius grinorius greit suvaldom....

— Gali gaudinti, gali negaudinti, man
tas vis vienas, aš nebijau nieko, ir jei jį
manę ištikro norėtumet nubausti, tai jį
daznotumet po kiek svaras šito var: kalbė-
jo Drasaitis rodydamas sugniauztą kumštį.

Anioias jam nieko neatsakė, tik piktai
nusispyjovė ant šaligatvio ir nušluostęs ran-
kove apspjautą smakrą, zinksniavo tolyn.

— Ar pas jus ne areštuoja už spjau-
dymą ant šaligatvio? — paklausk Drasaitis
aniuolo.

Aniuolas tylėjo.

Ejo siaura gatvele. Miestas išrodė la-
bai menkas ir liudnas. Stubelės retai išmė-
tytos stoksojo vos tik iš žemės išlindusios,
tarytum Lietuvos vištiniųčios. Visur girdė-
josi žydų poteriamiai.

— Menka pas jus tvarka, — atsiliepė
Drasaitis apsidairydamas.

Netoli po dešinei matosi truputį geres-
nis namelis; ant skiedryno kasinėjosi viš-
tos, toliau, aptvertam darželyje ganėsi mel-
žiama oška, žodžiu, — visa gaspadorystė.
Priėjęs arčiau, Drasaitis pamatė per langą
ir patį dievą.

Muzikantas žemai pasiklonijo, dievas
teipgi linktelėjo galva.

— Na, — prabylo dievas leizdamas
aukštyn dūmus, — užgrajik, Drasaiti!

Drasaitis vėl žemai pasilenkė ir sako:

— Perprašau tamistą, visogalintis die-
ve, už mano drąsumą, ar galiu klausti vie-
no daikto?

— Gali, sunau mano!

— Aš pamatęs ant skiedryno vištas
— pradėjo Drasaitis, — ir zinodamas, kad
tamista esi sutvertojas dangaus ir žemės,
žmonių ir vėlnių, vilkų ir avių, šunų ir ka-
čių, ožkų ir kiaulių, varnų ir vištų, užėjo
man ant mislies paklausti, ką tamista pir-
ma sutvėriai: kiaušinių, ar vištą?

— Kiaušinių! — atsakė dievas.

— O kodėl ne vištą?

— Todėl — aiškino dievas. — kad aš
tverdamas kiaušinių visai nemislijan tverti
vištą. Kiaušinius — gi sutvėriau vien tik dėl
to, kad norečiau valgyti, prisidirbes tverda-
mas pasaulį. Gal žinai iš biblijos, kad iš-
karto žemė ir dangus buvo tuščias, neapgy-
ventas: nebuvo nė spintų, nė „aishakų“,
taigi likusius kiaušinius turėjau užantųj
nesioti. Benešiodamas pajutau, kad užan-
tyj kasžin kas sukrutėjo ir ėmė cypiti: žiu-
riu: vištukai!

— Na, tai labai ačiū tamistai už išaiš-
kinimą: gal išgersim užtai po burną šnap-
so? ... turiu gero užkandalo.... va: pa-
rodė išsiėmęs gabalą dešros ir paduodamas
dievui bonką su degtine, pridūrė: — gal
dar niekad tokio daikto noragavote?

Tuom tarpu prisirinko daug dušių ir
visokių šventųjų. Visi stebėjosi tokiu drą-

sumu ką tik pribuvusio muzikanto.

Dievas užsivertė bonką su degtine, bet
tuoj užsiryjo ir pradėjo kosėt.

— Dešros, dešros užkaskite — kisd-
mas dievui į burną karščiausi Drasaitis.
— Kkha! kkha!... tas yra „tref“, aš
tik „košer“, valgau... a—akkha! kkha!...
Pieno duokit užgerti, pieno... greičiau! —
rėkė dievas kosėdamas atsigrįžęs į davatkų
burį.

— Pieno, pieno! — suriko ant syk vi-
sos davtkos. — O, Jezau dievą nutručys
tas prakeiktas valkata... greičiau sesutės
pieno — rėkavo stora, apysena davatka ant
vietos šokinėdama ir rankomis po orą mo-
suodama.

— Pieno nėra nė lašo, katė visą išlakė!

— rėkė kita davatka.

— Ozką pamelzkit, ozką! — kasžin kas
patarė iš burio.

— Ozką melzti, ozką!... greičiau melz-
ti, — rėkavo davatkos besitrunkydamos prie-
durų vedančių į kitą pusę, kur ganėsi oz-
ka.

— Reikia nubausti šitą niekšą, — atsi-
liepė stora balsu, kaip iš kubilio Moizie-
šius.

— Sulinčiuoti! — prisidėjo Dovydas.

— Sulinčiuoti, sulinčiuoti! — pradėjo
rėkaut triukšmingas burys šventųjų.

Tuom tarpu davtkos jau sugrįžo pa-
melzė ozką, dievas atsigėrė šilto pieno ir
nušluostęs usus, atsistojo ir pakėlęs ranką
tarė:

— Vaikai Izraeliaus, jūsų tėvas, Jeho-
vas, atleidia tam nusidėjėliui nuodeme;
užsilaikykite ramiai ir jokio triukšmo nekei-
kit, nes šiandien šabas. O tu, Drasaiti ma-
nę daugiau neapgaukinėk. Dabar gali už-
grajit.

Drasaitis pasilenkė ligi kelių ir su
nusidėjimu tarė:

— Didis Jehove, karaliau karalių ir
survertojau visų milžinų ir blusų, aš turiu
dar vieną klausimą....

— O ką?

— Ar nėra čia kur jaunų mergų, vai-
kinų?

— O kam?

— Pašokti, man būtų lengviau grajit.

Nusišypsojo dievas ir davė ženklą aniuo-
lams, kad pajieškotų šokėjų. Du aniuolai
tuoj nubėgo, vienok sugrįžo be nieko.

— Yra ten pora — sako vienas, — bet
seni.

— Tai nieko, bile tik šokti galėtų —
prabylo Drasaitis. — Bet kur — gi pas jus
jaunuomenė? Juk dažnai pasitaiko, kad ir
jauni numiršta.... Ar jų dušios čia nea-
teina?

— Čyšiniui reikėtų pajieškot — atsilie-
pė šv. Jurgis.

— Teisybė tamista sakai — greitai pa-
tvirtino Drasaitis. — Jie visi tenai bus! Aš
žinau: Jokubas Ilgakojis, kurį Mušincų
Povilas užmušė Krumiškinoce susiginčijęs
už Ceciliją; paskui Petras Tolimatas, kurį
vagiant vištas už lapę nušovė Pakalnių
urėdas, — geras buvo šokėjas, toliau Simo-
nas Alutraukis iš Pumpuriškių, sudegė nuo
spirito pas Smulą, bet jis turbūt pekloj,
nes didelis buvo muštiniukas ir arklis vo-
gdavo. Ir dar vieną žinau. — Aleksas Bul-
banosis iš Pilviškių kaimo, tris metai atgal
girtas nuskendo Asilaičio šulnyje; teipgi
buvo garus šokėjas.... Ot, kad teip jį čia
suradus....

Dievas išeidamas iš kantrybės treptelė-
jo koja ir suriko:

— Grajik!

— O ką prisakote?

— Bile ką.

— Gal norite ką — nors lietuviško iš-
girst?

— Galima.

Drasaitis prisuko dantimis striunas,
paskamindino. — gerai! Pradėjo grajit ir
dainuot:—

„Aš dainuodamas iškaitysiu,
Kas dangų girdėti,
Ir jaunuomenę prašysiu
Į jį teip ne bėgti.
Oi, tumdai, tum-ddai, tum-dai-dai!
Į jį teip ne bėgti.
Aukštas dangus teip garsingas,
Davatkų prilindęs!..
Oi, ram-tai, ram-tai, dram-ta-tai!
Davatkom pasmirdęs!“

Dievas palingavo galva, nusišypsojo ir
nuėjo sau: eina šventas Juozapas, pono Je-
zuso tėvas, o čia Drasaitis kad griežia, tai
griežia, net visas dangus skamba! Susiėmęs
galvą šventas Juozapas atbėgo pas Petrą ir
sankia:

— Jezau, Marija! Žiūrėk kas darosi
danguje? Kam tokį girtuoklį įleida? Būsi
nuo vietos pašalinats!

Šventas Petras per telefoną tuoj kreip-
ėsi pas arkaniolą Gabryelį, prašydamas,
kad tas pašalintų iš dangaus nepageidau-
jamą svečią.

(Toliaus bus).

— Išstrašyk „Eži“! —

- Ko taip tu Juozai siądien linksmas?
- Paskaityk „Eži“ ir tu busi linksmas.
- O kur jį gauti?
- U—gi nusisk vieną dolierį šiuo adresu: (Russia
Vilno, Autokol, V.—Gospit. No 1,3 „Ezys“) ir gausi.
- O kad tu sveikas būtum! Jau buvau beieinas tą
dolerį, neturėdamas ką veikti, į karčemą pragerti, o da-
bar einu, rašau ir siunčiu.
- Eik, eik, Baltruti; dolerį pragėręs keiksi, o „Eži“
išsirašęs visą, metą džiaugiesi.

RAISTAS! RAISTAS!

Labai laukiama knyga jau išėjo iš spaudos lietuvi-
ko je kalboje.

Ta knyga teip žingeidi ir visoje pasaulyje reikalanjama,
kad į 18-ą kalbų išversta, o lietuviams tuom akviesnia, jog
tikras amerikonas, nuo išlipimo iš laivo, aprašo visų lietu-
vių gyvenimą Amerikoje ir kaip visi apgaudinėja.

Perskaitys Raista. geriau pažinti visas suktynes ir pa-
slaptynes Amerikos, ne kaip 100 metų gyventum.

Ta knyga teip pat parodo, kaip sukčiai padaro didelių
pinigus, apgaudinėjant žmones. Ji lygiai parodo, kaip kapi-
talistai barbariškai kaukina ir apgaudinėja lietuvių darbi-
ninkus. Kaip perskaitysi „Raista“ tavę niekas negalės
prigaut.

Raistas viską išrodinėja, kaip ištvirkėliai kapitalistai
apgaukinėja lietuvių moteris, ir nustumia į pa-
leistuvystę. Lygiai aprašo, kaip skerdinčios iš mėsos pri-
maiso visokių bjaurybų, kad tik daugiau pelnyt ir zudo
nuodijant žmones. Ji pilna akvymų, kiekvienam naudinga
perskaityti, nes tai puiki apysaka, kuri sujudina Euro-
pos ir Amerikos parlamentus. „Raistas“ yra tai didelė kny-
ga ir nors daugiau prekinoja bet ant trumpo laiko, ir kiek-
vienas apturės tą knygą, kuris dabar prisius tik 1 dol.

Steliuojant ir siunčiant pinigų visada reikia adresuot:

J Naujokas,

Madison sq. sta. Box. 189, New York City, N. Y.

NAUJI RASTAI.

NAUJA DAINŲ KNYGA.

Dabar išėjo iš spaudos nau-
ja dainų knyga, kurioje tel-
pa naujausios, dar niekur
nepaspaudintos visokio turinio
dainos. Lietuviškoj kalboj
tokios knygos dar nebuvo: jo-
je galima rasti visokių dainų:
juokingų, moksliskų, darbi-
ninkiskų, revoliucioniskų,
meiliškų ir t. t. 126 pusl. kaš-
tuoja tik 50 c. Galima gau-
ti „Keleivio“ redakcijoje,
28 Broadway, So. Boston,
Mass.

gera proga. Atsiskaukite.

J. Butkus,

176 Bolton, st. So. Boston.
(15)

Bukite vyrai išmintingais!

Nesidukite savęs mokykite.

Tas yra prietelis žmonių, kuris sutei-
kia širdingą brolišką rodą dykai. Ne su-
sineškie su gausia šėdleninio visokio
štamo apgarsintoju. Jeigu apsigarso ligi
tai eikite pas savo miesto daktarą. Bet
jeigu turite ligą, gedimą—privatiską, tai
gal nenorite savo miestę gydytis, o jei-
gu geidit teisingai tapti pagelbėtas, tai
būkite išmintingis. Klauskite patarimo
garsingo VOKIŠKO SPECIALISTO ku-
ris sugrįžo iš Europos, ištyręs pagerin-
mo būdą gydymą visokių kronikų ir o-
dos—skuros ligų. Šimtai tūkstančių pasi-
liko išgydymui kaip tai jaunų vyrų vi-
sokios užsikrečiamos ligos, apšė šių ligų
kaip tai Reumatizmas, visoki papuškai,
išpuoliai plaukų ūmai sustabdyti, nuo
drugio mallerijos, Geriausia izitita gy-
duolė nuo atspratimo svaigiančių gery-
mų—girtybės, kuris su savo žime priims
rodą, žėdas išgydys GYRTYBĘ, prie
kurios tiek nelaimių atsistinka ir kruvi-
na proca žusta ir sveikata.

Nebijokite parašyti gromatų: sekretai
visame užlaikomi gyduolij nesimūniam
panevali, kaip kiti jums prisinečia per
panevalį išviliodami paskutinį centą nuo
jusų, kurs žmogus su seimyna neturi ką
valgytie. mislydamas tapti sveiku, tai
užmoka ant sykio da keletą deščių do-
lierių. Čia visokias rodas gausite, neče-
tas nereikės mokėti, galite susirašyti lie-
tuviškoje kalboje. Išmintingais būsite,
jeigu rašysite pas:

EUROPEAN SPECIALISTS,
Ex. 106, W. 220 So. Eighth st.
Williamsburg, New York.

Redakcijos atsakimai.

Praėjusią savaitę gavome
du laiškus be vardų ir adresų:
vienam iš jų kalbama kasžin
ką apie farmas, o kitam apie
siuntimą laikraščio į Lietuvą,
bet neaiškiai, kad nieko ne-
galima suprasti. Kas apie tai
rašė, teiksitis savo prašymus
ar klausimus atkartuoti, ir jei
patis negalite, duokit kitiems
parašyt. Rašydamas su reika-
lais, nereikia jokių papildini-
mų, tik trumpai ir aiškiai pa-
rašyt ko nori, paduot aiškiai
vardą, adresą ir daugiau nie-
ko.

V. Pundziui iš Bridgewater, Mass. Gerai, sunaudosi-
me ateinančiam numerįj.

Kitų korespondentų raštai
įspauda netinka ir nebus pa-
talpyti.

NAUJI RASTAI.

G y v e n i m o g a b a l e i-
l

